

„Благоволете да направите прѣдставление прѣдъ правителството, при което сте акредитирани, че е желателно най-скоро съглашение по тѣзи прѣдварителни въпроси, при което, ако тѣ могат да се споразумѣятъ непосредственно, безъ участието на нашитѣ прѣдставители, то ние бихме това само привѣтствували, ако ли же тѣ би срѣщнали затруднения, ние сме готови да имъ помогнемъ.“

Министръ Гешовъ.

**Телеграма отъ Помощ. Главнокомандующия — Одринъ до
Министра-Прѣдседателя, 22 май 1913 г.**

Изказахъ мнѣние за демобилизацията прѣзъ Великденъ, като имахъ прѣдъ видъ сжществуващото договора и обстоятелството, да имаме обѣщанието отъ Петербургъ, че договорътъ ще бжде изпълненъ въ пълната си чистота. Съ становището, което взе Сърбия въ послѣдно врѣме спрямо договора и факта, че отъ Петербургъ сж наклонни да признаятъ правата на Сърбия за компенсации извънъ спорната зона, положението е измѣнено. Споредъ моето скромно мнѣние, при това положение, демобилизация не може да се допусне, освѣнъ при условието сѣрбитѣ прѣдварително да изпразнятъ земитѣ, принадлежащи намъ по договора или да имаме прѣдварителната гаранция отъ всички велики сили, че договорътъ ще бжде изпълненъ отъ страна на Сърбия въ точностъ. Относно процента на войскитѣ, които трѣбва да останатъ слѣдъ демобилизацията, трѣбва споредъ мене настоятелно да се придържаме о принципа: България въ Македония да остави толкова войски, колкото ще държатъ сѣрби и гѣрци заедно взети. Посоченитѣ отъ Сазоновъ норми за сѣрбитѣ и гѣрцитѣ сж невѣрни, защото, споредъ най-точнитѣ данни, които щаба притежава за числения съставъ на сѣрбската и гѣрцката армии прѣзъ войната ни съ Турция, Сърбия по списъкъ е извадила 201,115 души, Гѣрция 80,000, а България по списъкъ 600,000 души. При тия данни, ако се придържаме о руското прѣдложение, България ще трѣбва да остави 200,000 души, Сърбия — 66,000, Гѣрция — 22,000 души. Нѣщо, очевидно на което, нито сѣрбитѣ, нито гѣрцитѣ ще се съгласятъ.

Поради това, като се има прѣдъ видъ посочения по-горѣ принципъ, прѣдпочтително е въпросъ да се третира на базата, колко войска трѣбва заинтересуванитѣ съюзни държави да оставятъ въ Македония, а колко ще държатъ въ прѣдѣлитѣ на старитѣ си земи, това за всѣка една отъ съюзнитѣ държави по отдѣлно е въпросъ чисто вжтрѣшенъ, домашенъ, въ който не може да се мѣси една трета страна, безъ да нарушава принципа на държавния сувернитетъ, съ който всѣка една самостоятелна държава, каквато е и България, има право да се ползува.

За да може правителството да има вѣрна ориентировка за своята политика, считамъ за дългъ да доведа до свѣдѣние на министерския съвѣтъ, че нашето положение въ военно отношение, благодарение на взетитѣ извънредни мѣрки още прѣди